Svensk författningssamling

# Lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

**SFS 2026:1838**
Publicerad
den 3 november 2026

Utfärdad den 29 oktober 2026

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

*dels* att 2 kap. 4, 5 och 6 §§, 4 kap. 3 §, 5 kap. 3 och 9 §§, 6 kap. 8 §, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 och 3 §§ och rubriken närmast före 8 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

*dels* att rubriken närmast före 2 kap. 2 § ska lyda ”Strafftrösklar” och att rubriken närmast före 4 kap. 4 § ska lyda ”Lagens tillämpning i förhållande till de nordiska staterna i vissa fall”,

*dels* att det ska införas tre nya paragrafer, 5 kap. 5 a–5 c §§, och närmast före 5 kap. 5 a §, en ny rubrik av följande lydelse.

## 2 kap.

**4 §**[2] Överlämnande ska vägras om

1. den eftersökte enligt 1 kap. 6 § brottsbalken inte hade kunnat dömas till påföljd för den aktuella gärningen,
2. det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag i Sverige,
3. gärningen omfattas av nåd eller ett annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen, eller
4. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en medlemsstat i Europeiska unionen och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.

**5 §**[3] Överlämnande för en gärning får vägras om

1. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan lag har beslutats att inte åtala för gärningen,
2. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en annan stat än en medlemsstat i Europeiska unionen och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,
3. en förundersökning har inletts eller ett åtal har väckts i Sverige för gärningen,

[1] Prop. 2025/26:285, bet. 2026/27:JuU2, rskr. 2026/27:3.
[2] Senaste lydelse 2026:1536.
[3] Senaste lydelse 2025:160.

4. gärningen har begåtts i Sverige och påföljd inte längre får dömas ut enligt svensk lag på grund av preskription, eller

5. den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i rambeslutet är uppfyllt.

**6 §**[4] Rätten får besluta att den frihetsberövande påföljd som den europeiska arresteringsordern avser ska verkställas i Sverige, om

1. den eftersökte är svensk medborgare eller bosatt i eller uppehåller sig i Sverige,

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige,

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige, och

4. den utfärdande staten samtycker till att påföljden ska verkställas i Sverige.

## 4 kap.

**3 §** Om en arresteringsorder har skickats direkt enligt 1 § eller om det på annat sätt framkommer att den som eftersöks enligt en arresteringsorder befinner sig på en viss plats i Sverige, ska åklagaren utreda om det finns förutsättningar för överlämnande från Sverige. När den som begärs överlämnad för lagföring är under arton år ska det dessutom utredas om lagföringen kan ske i Sverige.

Vid utredningen tillämpas bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte annat sägs i denna lag.

Utredningen ska bedrivas skyndsamt. Den tidsfrist som kan komma att gälla för tingsrätten enligt 5 kap. 3 § ska beaktas vid utredningen.

Om den eftersökte skyddas av privilegier eller immunitet som riksdagen eller en svensk myndighet kan upphäva, ska åklagaren snarast möjligt begära att privilegierna eller immuniteten upphävs.

## 5 kap.

**3 §**[5] Tingsrätten ska meddela beslut i fråga om överlämnande senast trettio dagar efter det att den eftersökte har gripits eller, när något gripande i ärendet inte har skett, senast trettio dagar efter det att den eftersökte har underrättats om innehållet i arresteringsordern.

Om den eftersökte samtycker till ett överlämnande, ska beslutet meddelas senast tio dagar efter det att samtycket har lämnats.

Om den eftersökte har skyddats av privilegier eller immunitet avseende rättsliga förfaranden eller verkställighet i Sverige, ska fristerna i första och andra styckena räknas från och med den dag tingsrätten har informerats om att privilegierna eller immuniteten upphört.

Om det finns särskilda skäl får tingsrätten meddela sitt beslut senare än vad som sägs i första eller andra stycket.

[4] Senaste lydelse 2024:43.
[5] Senaste lydelse 2011:1177.

**5 a §** Före ett beslut om överlämnande i fråga om en arresteringsorder som avser lagföring, ska rätten på begäran av den utfärdande myndigheten besluta att den eftersökte antingen

1. hörs av en åklagare enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte något annat följer av denna lag, eller

2. överförs tillfälligt till den utfärdande medlemsstaten på villkor att han eller hon ska återföras till Sverige för att närvara vid en förhandling som rör överlämnandet.

Ett förhör eller ett överförande av den eftersökte ska genomföras enligt villkor som fastställs i samförstånd med den utfärdande myndigheten.

En företrädare för den utfärdande medlemsstaten ska delta vid ett förhör enligt första stycket 1 och får med åklagarens samtycke ställa frågor direkt till den som hörs.

**5 b §** Tingsrätten ska för prövningen av en begäran om tillfälligt överförande eller hörande i avvaktan på beslut om överlämnande hålla förhandling om den eftersökte begär det och det inte är uppenbart obehövligt.

Till förhandlingen ska åklagaren och den eftersökte kallas. Är den eftersökte anhållen eller häktad ska han eller hon inställas.

**5 c §** Polismyndigheten ska biträda vid verkställighet av ett beslut om tillfälligt överförande. Om den som ska överföras är på fri fot får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överförandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

**9 §**[6] Ett beslut att inte bevilja överlämnande i fall som avses i 2 kap. 3 § 7 får inte överklagas. Har den eftersökte samtyckt till överlämnande enligt 4 kap. 9 § får beslutet om överlämnande inte heller överklagas.

För att hovrätten ska pröva tingsrättens beslut krävs prövningstillstånd, om beslutet innebär att ärendet avgörs eller utgör ett sådant beslut som får överklagas endast i samband med överklagande av ett slutligt beslut.

## 6 kap.

**8 §**[7] Ett ärende prövas enligt 2, 4 eller 5 kap., om ett överlämnande har beviljats enligt denna lag och en rättslig myndighet i den medlemsstat dit överlämnandet har skett gör en framställning till åklagaren om tillstånd att

1. lagföra eller straffa den som har överlämnats även för gärningar som inte omfattades av överlämnandet, eller

2. till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge överlämna den som har överlämnats från Sverige.

Behörig tingsrätt är den som prövade frågan om överlämnande.

Det som i 2, 4 och 5 kap. sägs om tvångsmedel och frister ska inte tillämpas i de fall som avses i första stycket. Offentlig försvarare ska förordnas för den som har överlämnats. Den som har överlämnats ska ges tillfälle att yttra sig över framställningen. Tingsrätten prövar om det finns skäl att hålla en muntlig förhandling.

Ett beslut enligt första stycket ska fattas inom trettio dagar från det att åklagaren har tagit emot framställningen.

[6] Senaste lydelse 2011:1177.
[7] Senaste lydelse 2011:1177.

## 7 kap.

**1 §**[8] Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § eller 7 § första stycket har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige, tillämpas lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, med undantag för 3 kap. 1–5 §§ den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 15 § den lagen krävs inte någon begäran från behörig myndighet i den andra staten för att tvångsmedel ska få användas.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att den frihetsberövande påföljden ska verkställas i Sverige, får en fråga om häktning enligt 3 kap. 15 och 16 §§ lagen om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen tas upp på yrkande av åklagaren utan ett föregående beslut om anhållande.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige, ska en verkställbarhetsförklaring inte beslutas om den utfärdande medlemsstaten därefter motsätter sig att verkställigheten överförs.

## 8 kap.

### Återförande av en person som har överförts tillfälligt eller överlämnats till Sverige

**1 §**[9] Polismyndigheten ska ansvara för att återföra en person som

1. har överförts tillfälligt till Sverige i avvaktan på beslut om överlämnande, eller
2. har överlämnats till Sverige för att lagföras här på villkor att personen senare återförs till den andra staten.

Om den som ska återföras är på fri fot får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

**3 §**[10] Om en svensk myndighet har utfärdat en europeisk arresteringsorder och den andra medlemsstaten har beslutat om ett tillfälligt överförande eller om ett överlämnande till Sverige, ska Polismyndigheten ansvara för transporten i Sverige.

---

Denna lag träder i kraft den 1 december 2026.

På regeringens vägnar

JOHAN FORSSELL

Ida Kärnström
(Justitiedepartementet)

[8] Senaste lydelse 2024:43.
[9] Senaste lydelse 2024:43.
[10] Senaste lydelse 2017:129.